

ZATURDAG, 23 NOVEMBER.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden *15* regels *1,00* geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen *15* regels. — Voor alle advertentien wordt bovenstaande *35* cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men voor de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 22 November.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *ƒ* 3,00; voor de buitensteden *ƒ* 6,00; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

Wij hebben voor ons liggen het *Verslag* van het onderzoek der Tweede Kamer over de *Staatsbegroting* voor het dienstjaar 1851. Wij zullen daarvan een kort overzicht geven.

Alvorens daartoe over te gaan, veroorlove men ons ééne aanmerking. Toen het ministerie laatstleden jaar de begroting voor 1850 voordroeg, verontschuldigde het zich over het cijfer van dat budget, op grond, dat het niet den tijd had gehad die hervormingen te beraamen, die vereenvoudiging en daardoor van zelf bezuiniging zouden aanbrengen. Het scheen toenmaals, dat het ministerie kans zag en plan had om vereenvoudiging en bezuiniging op groote schaal aan te brengen. Naar omgekeerde overtuiging beging het ministerie een misslag met zo groote verwachting te openen, die wij voor geen verwezenlijking vatbaar achtten, noch in zoo kort een tijdstip, noch in zoo gewichtige mate, als men zulks deed voorkomen. De uitkomst heeft maar al te zeer onze vrees bevestigd; want de begroting voor 1851, in plaats van een zeer verminderd cijfer te geven, stelt een enigzins vermeerderd voor.

Wij hebben ons onthouden daarover onze meening te zeggen, omdat wij willen afwachten wat het ministerie daaromtrent ter zijner verdediging zal hebben in het midden te brengen. Wij kunnen evenwel niet afzien om verwondering te kennen te geven, dat het ministerie niet reeds in de memorie van toelichting van zelf al die ophelderingen heeft gegeven, die haar moeten verschoonen voor de niet-ervulling harer veelvuldige, en stellig gegevene beloften. Wij hopen dat deze geschiedenis in de memorie ten antwoord op het Verslag der Tweede Kamer, welks inhoud wij nu kortelings gaan mededeelen.

Het Verslag vangt aan met velerlei klagt. De late voortgang der begroting en het laat inkomen van de daarbij behoorende stukken, gunt aan de vertegenwoordiging geen genoegzamen tijd, om de begroting voor 1851 in de beide Kamers met zorg te onderzochten.

Op hoop de inrigting der begroting van zucht tot verbetering getuigt, zoo zijn er verscheidene hoofdstukken, die niet genoegzaam zijn toegelicht; vooral is dit opmerkelijk bij *marine* en *oorlog*, waarbij globale cijfers worden opgegeven, zonder dat tot hunne verklaring in eenige bijzonderheid wordt getreden.

Verder klagen de verslaggevers dat geene verdere staatsrekening dan die over het dienstjaar 1845 is ontvaard, en de Kamer alzoo niet in staat is zich een juist begrip te vormen van onzen finantieelen toestand. Het gemis der staatsrekeningen is des te gevoeliger, omdat de aanbidding van regeringswege der jaarlijksche verslagen omtrent het gebruik der geldmiddelen heeft opgehouden. Men verheelt dan ook niet, dat, bij de nieuwe orde van zaken, de vertegenwoordiging in zake van openbaarheid en helderheid omtrent onze finantien eer verloren dan gewonnen heeft.

Het gezamenlijk cijfer der begroting voor 1851 heeft bij velen een gevoel van teleurstelling opgewekt. Zij meenden én in het cijfer én in de bijzonderheden van het budget het bewijs te vinden, dat bij de regering het algemeen de behoefte aan nauwgezette spaarzaamheid niet wordt gevoeld. De Kamer, al geeft zij toe, dat de verwachting in zake van bezuiniging te hoog gespannen is geweest, en de inkrimpingen en vereenvoudigingen met iederen stap moeilijker worden, had toch verwacht, dat men iets zou zijn gevorderd op dien ingeslagen weg. Men had ten minste recht gehad op het afsnijden van weelde. Dan de Kamer heeft de bewijzen van het tegendeel in de begroting menigvuldig gevonden.

De leden der Kamer drongen daarop des te meer aan, dewijl onze finantieele toestand, schoon in vergelijking met vroeger jaren gunstig te noemen, verre is van in de daad gunstig te zijn. Onze uitgaven kunnen toch niet worden bestreden dan door de bijdrage der koloniale baten, die zeer onzeker zijn, omdat zij van een oordeligen misgawa, en van andere onvoorziene omstandigheden afhankelijk zijn.

Zij bekennen dat het niet mogelijk is, reeds onze staatsuitgaven geheel onafhankelijk te maken van de koloniale baten; omdat zij gebukt gaan onder een rentenlast van 36 miljoen. Maar men vraagt, of hij den tegenwoordigen toestand onzer geldmiddelen geene amortisatie mogelijk is? Men meende die vraag nagenoeg algemeen toestemmend te moeten beantwoorden; men gaf daartoe verschillende wenken aan, die niet alle even bruikbaar zullen zijn, en waarop wij later terugkomen.

Ziedaar wat de Kamer in het algemeen over de begroting van 1850 heeft vermeend te moeten aanmerken. Het springt in het oog, dat die aanmerkingen, hoe bescheiden ook voorgedragen, van zeer gewichtigen aard zijn. Wij zijn dan ook het antwoord der regering met belangstelling wachtende.

Omtrent hoofdstuk VII, betreffende het departement van de zaken der Roomsche Katholieke Eeredienst wilden eenige leden uitdrukkelijk er bij gevoegd hebben, dat het, naar hunne overtuiging, geheel en al van de regering zelve afhangt, om de hinderpalen weg te ruimen, die de organisatie van het Roomsche Katholiek Kerkgenootschap hier te lande belemmeren.

Dat is ook onze overtuiging. Wij hopen dat, ter gelegenheid van de beraadslaging over die begroting, de regering zal worden genoopt zich te verklaren; indien zij het niet reeds zal hebben gedaan in hare memorie van antwoord op het Verslag. Wij zien intusschen met genoegen, dat die verklaring door het bovenstaande is uitgelokt.

Open Brief — een Katholijk Nederlander aan zijne Landgenooten.

II.

In ons voorgaand artikel schetsten wij, naar aanleiding van hetgeen de schrijver daaromtrent in zijne brochure mededeelt, de twee zonderlinge verschijnselen, die zich gelijktijdig op Nederlandschen bodem vertoonden, namelijk de uitbreiding en toenemende invloed van het journalisme, en de werking der geheime genootschappen, beide gevolgen van een ziekelijk volksleven, beide kankers, welke dien ziektestaat verergeren. Wij volgen nu den Schrijver. Geen wonder dat de Katholijken zich te midden van die hevige werking in eene hoogst gedrongen stelling bevonden, en dag aan dag terrein verloren. Maar het ergste kwaad, dat die vereenigde inspanning van krachten hun aandeel, was de geest van haat en vijandschap, die daardoor tegen een arbeidzaam, rustig en ordelievend gedeelte der bevolking werd aangeweekt; dat was de met booze list voorbereide splitsing der vroeger rustig verkeerende burgerij in twee vijandige legerkampen; dat was het voorbedacht uitstrooijen van logen en laster ten nadeele der Katholijken, waardoor het volk, dat zulke euvelen door zijne voorgangers zag verrigten, groote schade leed aan zijne zedelijkheid; dat was het aanhitsen bij de ongeletterde menigte van hartstogten, met de moedermelk ingezogen, en die juist daarom door verstandige en waarlijk vaderlandslievende mannen zorgvuldig hadden moeten worden bestreden; dat waren insinuaties, omhuld in een gewaad van godsvrucht en liefdadigheid, en die, daar ze door mannen van invloed en aanzien verspreid werden, des te gereeder ingang moesten vinden. Hoe kan het bij dat alles ntblijven, dat zich hier te lande eene tegen al wat Katholijk is hoogst kwaadaardige politieke opinie vormde?

Enkele hooggeplaatste Protestanten zagen echter iets verder dan het tegenwoordig oogenblik; zij begrepen het dat het welzijn van Nederland allermint door den ondergang en den zedelijken dood van een aanzienlijk gedeelte van deszelfs bevolking kan worden bevorderd; zij huiverden voor den democratischen geest, die van de protestantsche genootschappen uitging; zij gevoelden het levendig, dat het hun, die den Acheron te hulp hadden geroepen, wel eens konde gaan als met Faust, die de booze geesten wel kon doen verschijnen op zijn wenk, doch niet sterk genoeg was om ze weer te verdrijven! Aan de ijverige pogingen van die verdienstelijke mannen meenen wij het, met den Schrijver, te mogen danken dat er na de hevige actie van vóór 1843 eene ver-

ademing volgde, die hoop en moed gaf aan de verdrukten. Trouwens die geheime genootschappen waren met hunne statuten door de Katholijken in het openbaar ten toon gesteld. En nu gaf dit aan vele Protestanten gelede aanleiding om ze openlijk af te keuren. Men had daartoe ter goeder trouw deel genomen, niet wetende wat haatheid daarin schulde, maar nu men ze beter kende, nu verafschuwde men ze.... Daarentegen sloot men zich weer aan bij de Katholijken; de omgang tusschen Roomsche en Protestant werd weer gemakkelijk en aangenaam, zoo als zij dit in langen tijd niet meer geweest was. Natuurlijk dat de Katholijken in dat alles het bewijs meenden te mogen zien, dat de publieke opinie ten hunnen aanzien was verbeterd.

Maar ach! hoe bitter was het ontwaken uit dien liefelijken droom! Droomers als zij waren, optimisten als zij altijd geweest zijn, hadden zij wederom vergeten, dat het verledene de wegwijzer is van de toekomst; als goedhartige lieden, die geen haat noch wraak kunnen dragen, dachten zij van een ander wat zij zelve gevoelden. Hoe bedrogen zij zich! hoe werden zij voor de honderdste maal te leir gesteld.

Dit bleek bij de verkiezingen, die onlangs plaats hadden, en waarbij de geheele volksvertegenwoordiging, en de geheele provinciale vergadering in ieder gewest moesten vernieuwd worden. Welk eene heerlijke gelegenheid voor de meerderheid, om het kwaad, dat vóór 1843 gesticht was, goed te maken; om edelmoedig te wezen jegens de minderheid, die daarvoor te dankbaarder zou geweest zijn, naarmate de ondervinding haar had geleerd, dat eigene krachten weinig vermogten. Welk eene eenige gelegenheid, om van Protestanten en Katholijken vaderlanders te maken, door eenen innigen band van welwillendheid en trouw onverbreekelijk met elkander vereenigd!!

Gewigtig inderdaad was dat tijdstip, want het had oude veten kunnen bevredigen en een nieuw tijdperk openen voor een volksbestaan, dat immers niet door eene grondwet kan worden verjeugdigd, wanneer geen nieuwe geest de nieuwe bepalingen bezielt. Die gelegenheid, die toen bestond, komt waarschijnlijk in jaren niet weder.

Is dit wel genoeg ingezien door onze staatslieden, door onze bestuurders, door de vermogenden in den lande? Wij betwijfelen het. Hadden zij het besef, veel zou er anders ingerigt en beleid zijn geworden.

Wij keeren tot onzen Schrijver terug. Welke was de houding, welke de Katholijken bij de verkiezingen hebben aangenomen?

Hun gedrag en de beginselen, die hen daarbij geleid hebben, waren, zoo als de Schrijver en ook wij met een hoog gevoel van zelftevredenheid openlijk verklaren, de eenvoudigste en de eerlijkste der wereld. Om dit te toonen, geeft hij eerst eene karakterschets der onderscheidene partijen, die elkander hier te lande de heerschappij betwisten. Aardig is het wat hij daarvan zegt; wij zullen het in 't kort mededeelen.

Ab Jove principium en daarom wordt het eerst gesproken van de partij, die thans aan het roer is, en die onder aanvoering van den heer Thorbecke, zeer vele uitstekende en hoogst verdienstelijke mannen in haar midden telt. Dat zij groote diensten aan het vaderland bewezen heeft en nog bewijzen kan, is onmiskenbaar; dat zij het opregt wel meent in haar streven, is ook voor ons niet twijfelachtig. Maar loopt zij geen gevaar het doel voorbij te snellen dat zij zich voor oogten stelt? In haren ijver om de onbruikbare puinhoopen van het voorleden op te ruimen — zorgt zij wel genoev voor de vastheid van het terrein, waarop de grondslagen van het nieuwe gebouw moeten worden nedergelegd? Is zij niet geneigd te vergeten, dat het bij de eigenaardigheid van onzen vaderlandschen bodem, bijzonder op de kwaliteit der bouwstoffen aankomt, en dat wat elders proefhoudend is, hier wellicht in de bewerking kan falen? Geen land dat meer door zijne zeden, en minder door zijn wetten geregeerd wordt. Afstammelingen der oude Saxers hebben wij het met onze Engelsche en Duitsche stamgenooten gemeen, dat wij veel tijds, ofschoon de *coutume* bij de wet is afgeschaft, hardnekkig ons aan die *coutume* blijven hechten. Bij

zulk een volk hoe mindere welton, hoe beter, en die er zijn kort en duidelijk: het eenige middel om door de menigte te worden begrepen en gehoorzaamd.

Maar nevens wetgeving behoort regeerkunde, politiek, want met *wetten*, hoe logisch en systematisch ook ingerigt, bestiert, maar vooral hervormt men geen volk: daarvoor is diepe kennis van het volks-karakter en wijs beleid noodig. Maar er is iets anders, dat de Schrijver bij die partij signaleert, en dat is de strekking om het algemeene in de plaats te stellen van het bijzondere: om bij de wet te regelen, en aan den Staat op te dragen, onderwerpen, die meer eigenaardig tot den kring der regten en bevoegdheden van den privaten burger behooren. Brave, ijverige en geleerde lieden, zoo als de Schrijver de meeste leden der partij teregt noemt, vervallen al ligt in het denkbeeld, dat de maatschappij er te beter om zijn zal, naarmate alles op een meer eenparig, maar den eisch van wetenschap en theorie ingerigt model, geregeld en geëffend zij; en dat bij het wegzinken der individualiteiten het geheel een des te schooner, regelmatigere vorm verkrijgen zal. Zij vergeten daarbij zoo gemakkelijk dat daar waar *regten* in het spel zijn, van *conveniente* geen sprake kan wezen; en dat hoe schoon de vorm ook zij, dien de mode voor den schoen heeft vastgesteld, die schoen ons niet dienen kan, zoo hij ons het gaan bemoeijelijkt. Als voorstander van het niet minder echt vrijzinnig dan echt godsdienstig beginsel van *self government*, maakt de Schrijver zich voor dergelijke tendances, die vooral door de ultras van die partij vertoond worden, met regt bevreesd. Dat dweepen met de meerderheid, waardoor de minderheid tot niets wordt; dat verheffen der parlementaire magt naast ja tegenover den Koning; die oplossing van alle persoonlijk en zelfstandig gezag in de abstractie, die men Staat noemt; die Staat vertegenwoordigd door een bestuur geheel afhankelijk van de wisselingen van meerderheden in de Kamers: dat alles, waardoor dierbare regten ons ontnomen en aan het blinde toeval worden prijs gegeven, verontrust den Schrijver; vooral wanneer hij daarbij leest de schriften van vele protestantsche Theologen, van vele Hoogleraars aan onze universiteiten, de taal der liberale pers, en de werken door de Vrijmetselarij en de Maatschappij van 't Nut van 't Algemeen uitgegeven. Dat alles, zegt hij, wijst den weg, aan welks einde men, ger-geld voortgaande, den afgrond van het socialisme vinden zal. De taal der democratische dagbladen is daar, om het nabijzijn van het gevaar te toonen, waaraan wij, wij zeggen het den Schrijver na, niet rassche schreden heenspoeden.

Eene andere partij, aan deze tegenovergesteld, is de orthodox gereformeerde, die door den schrijver niet onaardig met den naam van NEDERLANDSCHE POSEYSTEN bestempeld wordt. En inderdaad door haar vasthechten aan positief gezag, positieve kracht, en positieve waarheid, vergemakkelijken zij den terugkeer tot het Katholicisme en de leer van een onfeilbaar Katholiek gezag. Als zoodanig, kent de Schrijver haar eene betrekkelijke waarde toe. Maar zoo als zeker geniaal denker van den heer Groen gezegd heeft, zoodra zekere punten aangevoerd worden, is het of er iemand achter hem komt staan, en eensklaps de kaars uitblaast. *Christelijk historisch* noemt zich die partij. Maar die geschiedenis, waarop zij zich beroept, begint niet bij Christus, begint zelfs niet bij de wording van ons land. Neen, vijf eeuwen van onze geschiedenis worden verloochend om als aanvangpunt te nemen een volkstoestand; gebaseerd op revolutie tegen het wettelijk gezag, op schending van verbindtenissen met steden aangegaan, op de verdrukking van allen, die in 't godsdienstige anders dachten, dan de heethoofden, welke zich dank de laauwheid van hare voormalige medestanders het geheel van den in naam der gewetens-vrijheid te zamen bevochten buit hadden weten toe te eigenen; eene *christelijke* partij, die behoefte gevoelt aan Kerkelijk gezag, maar dat gezag niet zoeken wil bij de algemeene Kerk, maar bij de Dordtsche vaderen, aan wie alleen God na vijftien eeuwen Zijn wil en Zijn wijsheid zou hebben geopenbaard! — Geen wonder dan ook dat het orgaan van deze partij, uitgedaagd om kort en zakelijk zijne politico-religieuze geloofs-belijdenis te geven, zich heeft moeten bepalen bij een beroep op de talrijke werken van den heer Groen, en dat een ander blaadje, de ware *uitbijter* van de partij, ons tot den toestand van voor 1798 terug voert. Men make slechts een *coup d'état*, en herstelle Stadhouders en Staten-vergaderingen met de heerschende Kerk, en de vernietiging met één pennestreek van al wat sedert 1798 gedaan is!

De heurt is nu aan de conservatieve partij, welke, volgens den Schrijver, eigenlijk geen partij meer is, daar zij geen eenheid heeft noch van beginsel, noch van doel, noch van handeling, maar een amalgame is van heterogene bestanddeelen, vereenigd door de zucht om *quand-même* te behouden het genot van zekere maatschappelijke voordeelen en voorregten. 1848 heeft die trotche, baatzuchtige, bekrompen partij aan stukken geslagen, en zij zal zich zoo gemakkelijk niet meer verzamelen; vruchteloos war u de oogen, die een uitstervend Amsterdammer in de eerste maanden van 1848

beproeft heeft, om haar aan het hoofd der beweging te stellen, waardoor zij, ware dit gelukt, zich in eene waarlijk liberale en schitterende houding zou hebben ver-toond en met verjengdijde krachten zou hebben voortgeleefd. Doch het bleek, dat het niet mogelijk was geest en leven te geven aan die ziellooze lichamen, die daarom alleen zoolang konden blijven staan en figuur maken, omdat zij digt op elkander gedrongen de een den ander on ersteunden; maar door de maatsche knijpen omvergeworpen, nu verspreid daar neder lagen. Want zielloos waren zij als menschen zonder overtuiging, wier groote taktiek altijd bestaan had in het ontwijken van iedere ernstige tot op den grond der zaak nederdalende discussie, en wier beginselen, indien zoo iets met dien naam mag genoemd worden, waarlijk zoo ver niet ver-wijderd zijn van die der uiterste fractie der liberalen. Deze toch verkondigen openbaar de leer der volks-sovereiniteit en schatten bij eene goede staats-ordering alle godsdienst vrij overtollig; de conservatieven daarentegen zijn wel zoo apodictisch niet, neen! maar zij glim-lagchen toch met eene zekere voornaamheid, als men hun zegt dat alle magt uit God is, en dat er nog een ander doel is voor 's menschen bestemming, dan zich steeds hooger en hooger op de ladder van eer en aanzien te plaatsen; dat de Staat nog tot iets anders is daargesteld dan om hen en de hunnen te voeden en voort te hel-pen, en de Godsdienst nog iets anders is dan alleen een middel om het dom gemeen in toom te houden.

Maar waar het de *toepassing* geldt is het er geheel anders mede gelegen; daar staan conservatieven en libe-ralen als doodsvijanden tegen over elkander: verfoeij-lijk noemen de eersten datgene wat de laatsten *willen*, en dezen vinden het op hunne beurt belagchelijk dat de conservatieven de toepassing hunner beginselen niet aandurven, en geven daarvan de schuld aan baatzucht en andere onedele bedoelingen. En waarlijk, daar is wel schijn voor die opvatting, want terwijl de conser-vatieven vroeger alles voor zich en de hunnen in hadden; behouden nu de liberalen alles voor zich zelve: dat was onverdragelijk. Aan de heerschappij der liberalen moest dus een einde komen. Dat is de hoofdzaak. Maar hoe daar-toe te geraken, als men zelve geen beginselen heeft, op wier naam men het heerschend systeem kan bestrijden? Door tweederlei taktiek, zegt de Schrijver, eensdeels door ten spijt van die krachtige antipathie, welke die twee partijen verdeelen, zich aan de orthodoxe partij aan te sluiten, en ten andere door daar waar 't pas geeft zich den schijn van een echt liberaal te ge-ven, om daardoor het onnoozele volkje te verleiden.

Tot zooverre de karakteristiek der partijen, zoo als de Schrijver die met scherpe omtrekken afmaakt.

Wat was nu de rol, die de Katholijken te midden van dien strijd der partijen bij de aanstaande verkiezingen te spe-len hadden? Zich te scharen in de gelederen van eene daarvan was onmogelijk; want dat zou hetzelfde ge-weest zijn, als zich aan haar op genade en ongenade over te geven, en de ondervinding had meer dan te veel doen zien, hoe weinig genade en welwillendheid zij van welke partij dan ook te wachten hadden. Daarbij, zich zelve op te lossen, dit konden en mogten zij niet. De con-stitutionnele partij, waartoe zij anders neigden, had be-standdeelen, die gegronde vrees inboezemden — de partij, die in haar banier schrijft *Nederland is een protestant-sche staat*, mogt door geen Katholijken gevolgd worden, en de conservatieve partij had tegen zich het verleder, en bood niets aan voor de toekomst.

Er schoot dus, en dat was gelukkig, niets anders voor haar over dan buiten het gedrang van verschillende rig-tingen een afzonderlijk standpunt te kiezen, dat haar in staat zou stellen om naar de mate harer kracht te arbei-den aan het waarachtig heil d's vaderlands, dat im-mers niet gediend is noch door *vooruitgang zonder grens*, noch door *terugkeer* over de grenzen der thans ook his-torisch geworden regten sedert 1798 gewaarborgd. De oprechte verwezenlijking der grondwettelijke voorschrif-ten, de onschendbaarheid van de regten van het indi-vidu, van vereenigingen, van burgerlijke gemeenten, van kerkgenootschappen; eene staatsinrigting, welke met naleving van die beginselen, hoogst eenvoudig en daarom weinig kostbaar zijn kan; vrijheid, verzekerd door orde; eerbied, niet voor de meerderheid alleen, maar ook voor de gevoelens en wenschen der minderheden, die immers ook een deel van het geheel uitmaken; ziedaar in korte woorden het programma, dat zeker ieder waar vaderlan-der gaarne zou onderschrijven, en waarvan de Katholij-ken zich voornamen door hunne ijverige pogingen en het aanzienlijk aantal hunner kiesgeregtigden, de ten uit-voering te bevorderen.

Daartoe moesten er zoowel in de Tweede Kamer als in de Provinciale Staten mannen gekozen worden, die ieder in den kring zijner bevoegdheid tot de verwezen-lijking van dit programma geheel of gedeeltelijk zouden medewerken. En zulke kundige, achtenswaardige en energieke mannen zijn, Gode zij dank, in alle partijen te vinden.

In een volgend artikel zullen wij met den Schrijver onderzoeken, hoe de Katholijken naar de leiding van

die aangenomen gedragslijn, zich in de verkiezingen gedragen hebben.

Men leest thans in de meeste Londensche bladen een zeer uitvoerig Manifest van Z. Em. den Kardinaal-Aartsbisschop van Westminster, Dr. Wiseman, waarin hij zijne benoeming tot die hoogkerkelijke waardigheid toelicht. Dit merkwaardig stuk, o. a. door de *Times* overgenomen, beslaat in dat blad niet minder dan ze-ven kolommen druks. Z. Em. vangt aan met te betoo-gen dat de Katholijken in Engeland door vicarissen-apostoliek sinds 1623 zijn geregeerd geweest, d. i. door bisschoppen met vreemde titels, door den Paus be-noemd, en gezag hebbende als zijne vikarissen of ge-magtigden; dat hun getal in 1688 van een tot vier, en in 1840 van vier tot acht is vermeerderd; dat de En-gelsche Katholijken den levendigen wensch te kennen gegeven hebben, om dien tijdelijken vorm van kerkelijk bestuur vervangen te zien door den gewonen vorm van bestuur, door bisschoppen, met titels ontleend van de plaatsen zelve waar zij resideeren, dat is: door eene geestelijke hiërarchie. Met dit doel zijn verzoekschrif-ten aan den H. Stoel gerigt, en wel het eerst in 1834.

In 1847 hebben de vikarissen-apostoliek, te Londen vergaderd, besloten, twee hunner naar Rome af te vaar-digen, ten einde ernstige verzoeken in dien geest bij den H. Stoel te doen; een hunner was Dr. Wiseman, de tegenwoordige Kardinaal-Aartsbisschop. De hoofdgrond van dit verzoek was, dat, sedert den maatregel van de Katholijken in Engeland, hunne Kerk derwijze was ui-gebreid en bevestigd, dat zij niet zonder eene bepaalde en stellige regeling kon blijven, daar de bisschoppen hunne tegenwoordige stelling te moeilijk achtten, en dus zeer verlangend waren naar vaste regelen voor hun gedrag.

In de tweede plaats wordt in het Manifest de gisting bestreden, die in de gemoederen der protestantsche be-volking is ontstaan ten gevolge van de bedoelde regeling der Katholijke hiërarchie in Engeland. Het geweld daar-van echter is zoo uitzinnig geweest, dat het voor de Katholijken voor alsnog eene dwaasheid zou geweest zijn zich vroeger te doen hooren; die storm werd van ver-schillende zijden gevoed, totdat nu eindelijk een hel-derder licht ontstaat, waarin men de voorwerpen klaar-der onderscheiden kan.

Van gelijken aard, zegt het Manifest, was de bewe-ging, die eenige jaren geleden ontstond, bij de vesti-ging van het R. K. kollegie van Maynooth; doch de groote ~~afkeer~~, die toen het bestuur in handen had, wist den maatregel met waardigheid door te zetten, en niet strijdig met 's rijks belangen. Zoo vleit zich dan ook thans Z. Em. de Aartsbisschop, dat, bij bedaard inzien, het gevoel van regt bij een edelmoedig volk zal bo-vendrijven; dat men aan hatelijkheid geen gehoor ge-ven, maar erkennen zal dat de Katholijken in het kerkelijke aan den Paus onderworpen zijn, gelijk zij in tijdelijke zaken gehoorzaamheid bewijzen aan hunne overheid.

Z. Em. bewijst verder, dat de invoering van de katholieke hiërarchie volkomen wettig is en geene de minste inbreuk maakt op de gevestigde Staatskerk — de eenige ware vrees, die in al de ingeleverde adressen bedektelijk of wel openlijk wordt te kennen gegeven. De invoering immers van eene katholieke hiërarchie be-rooft de Engelsche Kerk geenszins van een der voor-deelen, welke deze bezit. De bisschoppen der Kerk behouden hunne rangen, titels en aanzienlijke inkom-sten, en de uitwendige toestand van beide kerken z. l. dezelfde blijven. Bovendien worden noch de zedelijke, noch de godsdienstige waarborgen der Engelsche Kerk daardoor op eenige wijze verkort, en zij blijft onvermin-derd al den invloed behouden, dien zij bezit.

Hebben de Katholijken regt op hunne hiërarchie, zoo vervolgt Z. Em., dan hebben zij ook het regt, om die te verkrijgen langs den eenigen weg, die daartoe kan-leiden, t. w. bij den Paus, hun eenig wettelijk Op-perhoofd in geestelijke en kerkelijke zaken; immers hij alleen kan hunne hiërarchie regelen en hunne bisschop-pen benoemen. Bovendien, de Katholijken zijn immers niet gehouden om die prelaten als hunne bisschoppen te beschouwen, welke door de kroon onder de koninklijke geestelijke oppermagt mogten benoemd worden; zij be-hooren tot eene godsdienst, wier uitoefening volkomen vrij gelaten is; zij zijn in Engeland in het genot van eene volle vrijheid van geweten; zij hebben dus ongetwijfeld ook het regt op het bezit hunner bisschoppen en hunne eigene kerkelijke regeling; de Katholijken, zoo zegt het Manifest ten slotte, hebben zich daartoe tot den H. Stoel gewend; en het is reeds meer dan genoegzaam aangetoond, dat zij daardoor in geenerlei opzigt schij-wetten hebben overtreden.

Herstemming voor de Provinciale Staten

Gelderland. — Elst (distrikt VI). Verkozen, met 4 stemmen, de heer Mr. J. Rau van Gumeren, bij herstemming tegen den heer D. J. P. N. Gaymans, 198 stemmen verkreeg.

Men schrijft ons uit Oirschot, 20 November:
"Daar het voorzeker eene groote zelfvoldoening moet
geven anderen werk te kunnen blijven verschaffen, zoo
hebben wij met genoegen vernomen dat van Oirschot, Best,
Liempde, enz. een eerbiedig, doch ernstig adres is aan-
geboden aan Z. M. den Koning, benevens aan de Leden
van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, houdende
verzoek, om gunstiger bepalingen voor de klompenma-
kerijen in Nederland; ten einde die kunnen blijven con-
curreren met de vreemde nijverheid. Ook zou het te
wenschen zijn, dat hier, gelijk het aan vele omliggen-
de plaatsen ten deel viel, de wolspinnerijen konden
worden tot stand gebracht, waarbij ouden en jongen
werk kunnen vinden, om daardoor in de gelegenheid
te zijn om op eene eervolle wijs in hun onderhoud te
voorzien."

Men heeft ons heden vertoond een valsche halfgulden-
stuk van Willem II, jaartal 1848, en wij haasten ons
dit ter waarschuwing voor anderen openbaar te maken.
Het stuk is, naar het ons toeschijnt, van gegoten wit
metaal, blaauwachtig van kleur en vrij lomp uitgewerkt,
vooral wat de letters van het naamschrift betreft. Ook de
kartelrand is niet zuiver. (Hdbt.)

's GRAVENHAGE, 21 November. De Deensche rege-
ring heeft dezer dagen aan de koninklijke bibliotheek
alhier, ten geschenke gezonden een in Denemarken op
lands kosten uitgegeven prachtwerk, waarvan slechts
150 exemplaren gedrukt zijn, bevattende eene door
wijken den beroemden archæoloog Brøndstad vervaardigde
beschrijving en verklaring van een der meest belangrijke
gegraveerde stukken der Grieksche oudheid en kunst,
bekend onder den naam van Ficoronische vaas. Deze
vaas is ten jare 1742 in de nabijheid van Palestrina
(Preneste) gevonden. In een voorbericht wordt gezegd,
dat, zoo iemand geneigd mogt zijn, hetzelfde onderwerp
in eene andere taal (de tekst is in het Deensch) te
behandelen, men dan bereid is, de daartoe behorende
platen te geven, tegen betaling der onkosten van het
papier en van het drukloon, tot welk einde men zich
kan aanmelden bij het bijzonder archæologische kabinet
des Konings van Denemarken. (Dagbl. v. 's Grav.)

SCHIEDAM, 20 November. In de afgelopen nacht
is uit eene branderij eene hoeveelheid van ongeveer
anderhalf stuk korenwijn ontvreemd geworden, waardoor
dus een dubbele diefstal is gepleegd; aan den eigenaar
de drank, en aan het rijk de accijns. (N. R. C.)

's HERTOGENBOSCH, Heden morgen had alhier een
vreesachtig plaats, hetwelk de treurigste gevolgen had kun-
nen hebben. Een voerman eene kar met een paard be-
spannen, op de Smalle Haven alhier willende omdraai-
jen, had het ongeluk de wending te kort langs den rand
der kaai te nemen, met dat gevolg, dat de kar haar
evenwigt verliezende naar beneden tuimelde en op een
daaronder liggend steenkolenschip nederviel, terwijl het
paard, door de kar in den val medegesleept, tusschen
het schip en de kaaimuur in het water geraakte. Vijf
personen waren op het schip werkzaam ter naauwernood
twee ellen van de plaats af, waar paard en kar neder-
vielen, en hadden dus hun leven aan het toeval te dan-
ken; slechts één hunner is door een stuk hout aan het
been ligt gekwetst geworden. Met veel moeite is men
er in geslaagd het paard, door het water naar eene nabij-
zijnde trap te slepen en het alzoo nog te behouden;
het had in den val eene wonde aan een der pooten
bekomen. (N. R. C.)

TILBURG, 20 November. Gisteren avond is ter dezer
stede. angekommen en aan de bisschoppelijk woning af-
gestapt. Z. Hoogw. Mgr. de Baron van Wijckerslooth, Bis-
schop van Curium, welke heden morgen in de paro-
chiale kerk van het Heyke de H. Mis heeft gecelebreerd.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 20 November. De zitting der Wetgevende
Vergadering was weder zeer onbeduidend; er werd na-
melijk beraadslaagd over een voorstel van de heeren
Charras en Latrade, tot het brengen eener verandering
in de wijze, waarop het korps rijksingenieurs zal worden
aangevuld bij voorkomende vacatures. De artikelen zijn
aanvaardigd met geringe veranderingen aangenomen,
waarna de Vergadering besloot er eerlang eene nieuwe
discussie over te voeren en uiteenging.
Overmorgen zal waarschijnlijk op het voorstel van den
heer Baze, betreffende het politie-commissariaat der
Wetgevende Vergadering verslag worden uitgebragt. De
heer de Kerdrel, rapporteur, zal, zegt men, concluderen
tot het in overweging nemen van dat voorstel, dat nog
steeds op eene schikking schijnt te moeten uitloopen.
De Constitutionnel bevat een artikel, dat zeer vij-
andig klinkt tegen Pruisen, doch de bladen van het
Lyon hebben zich gehaast hetzelfde te verloocheuen.

-- De Courrier Français is tot eene geldboete van 1500
fr., en de Moniteur du Soir tot die van 500 fr. ver-
wezen, wegens overtreding van de bepaling van het
onderteekenen der artikelen.

-- Het jeugdige dagblad le Vote Universel is heden
reeds in beslag genomen wegens een artikel, getiteld:
Mazas en Belle-Isle. De gerant en de schrijver van
het artikel zullen vervolgd worden.

-- Men heeft uit Berlijn het bericht ontvangen dat
onze gezant te Berlijn, den 17 in bijzonder gehoor te
Potsdam door den Koning van Pruisen is ontvangen,
aan wien hij de brieven heeft ter hand gesteld, waarbij
hij wordt terug geroepen.

-- De gewezen Fransche gezant te Turijn, de heer
Ferdinand Barrot, is door den President der Republiek
benoemd tot officier der orde van het legioen van eer.

MADRID, 15 November. Gisteren is de discussie over
het adres in antwoord op de troonrede in den Se-
naat ten einde gebragt, en tevens eene deputatie be-
noemd om hetzelfde H. M. aan te bieden.

In de Kamer van Afgevaardigden zullen de debatten
over het adres aanstaanden Maandag een aanvang nemen.

-- Gisteren is de spoorweg van Madrid naar Aranjuez
ingewijd.

ENGELAND.

LONDEN, 20 November. Eergisteren zag men eene
deputatie van ouderlingen uit het Londensch Kerspel St.
Bride, met den predikant aan het hoofd, met statigen
tred zich begeven naar den minister van binnenland-
sche zaken, sir G. Grey, ten einde aan dezen een pro-
test in te dienen van de bewoners van dat Kerspel te-
gen de bekende Pauselijke breve. De minister nam het
protest aan en gaf aan de deputatie de verzekering dat
hij het aan H. M. zou voorleggen.

De minister voegde er evenwel bij, dat de leden van
het kabinet besloten hadden, om uithoofde van de groote
menigte van soortgelijke adressen, geene deputaties met
dat doel meer te ontvangen.

De Alderman Sidney, lid van het Parlement en lid
derzelfde deputatie, heeft een dankadres gerigt aan Lord
John Russell over zijn jongsten brief betreffende de paus-
elijke breve.

Tegenover de vele demonstraties tegen den katholi-
ken maatregel van Pius IX heeft de heer Charles Lang-
dales, een uitstekend katholiek schrijver, aan Lord Rus-
sell een brief gerigt, waarin hij de verdediging van
den Paus op zich neemt, de ware en eenvoudige strek-
king van den maatregel des H. Stoels aantoon, en de
dwalingen wederlegt, die Lord John Russell in zijn brief
over deze zaak heeft begaan.

-- De installatie van Z. Em. Mgr. den kardinaal
Wiseman zal, zegt men, binnen tien dagen plaats
hebben.

-- De Keizer van China heeft aan de opium-rookers
eenen tijd van vijf maanden gesteld, om zich dit mis-
bruik te ontfenken; na afloop van welken ieder, die
het verbod overtreedt, zal onthalsd en de leden zijner
familie als slaven zullen verkocht worden.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 21 November. Bij schier alle katholieke
familien, die betrekkingen bij het leger hebben, wor-
den klagten geuit over de weinige behartiging, welke de
katholieke soldaten ten aanzien der zielzorg ondervin-
den. Slechts 5 katholieke geestelijken zijn aan het Prui-
sisch leger toegevoegd, terwijl er daarentegen 67 pro-
testantsche militaire geestelijken zijn aangesteld; en even-
wel staat de verhouding der Katholijken tot de Pro-
testanten bij het leger, gelijk 7 tot 9.

-- Het troepen-vervoer naar Keur-Hessen schijnt voor-
loopig geheel gestaakt.

-- De geestdrift begint merklijk te bekoelen, waar
zij overheerscht heeft, en maakt veelal plaats voor tranen;
slechts nu en dan hoort men noch van eenige heet-
hoofdige revolutionairen zeggen: "Ha! nu gaat het er
op los tegen de onderdrukkers der Hongaren;" of gelijk
eenige Bergsche Protestanten het uitdrukken: "Nu zullen
wij die Beijersche Ultramontanen eens den kop gaan
kloven, en de Jezuïten uit Oostenrijk over de bergen
drijven!"

-- Men schrijft uit Frankfurt, 20 November. De
Pruisische garnizoens-verwisseling heeft gisteren en he-
den plaats gehad. De Oostenrijksche en Beijersche staf,
met den luitenant-veldmaarschalk graaf Leiningen aan
het hoofd, geleidde ditmaal de aftrekkende en aankomende
manschappen.

-- Vele leden van het opper-geregtshof te Hanau heb-
ben hunne demissie ingediend.

-- Te Enkhausen bij Arnsberg heeft in de eerste
dagen van November eene Missie plaats gehad, welke
zegenrijke vruchten heeft opgeleverd, en geëindigd is
met de toetreding van 1500 personen tot de matigheids-
vereniging.

-- Men schrijft uit Keur-Hessen: Het Bondsleger in
en om Fulda is thans 25,000 man sterk, waarbij zich
thans voegen zal het korps uit het Vorarlgebergte, on-
der generaal Legeditsch, dat 10,000 man telt.

BERLIJN, 20 November. De leden der beide Kamers
zijn reeds in vrij grooten getale tegenwoordig, om mor-
gen de opening te kunnen bijwonen.

-- Men verzekert te Berlijn dat Brunswijk tegen het
doortrekken van Bondstroepen naar Holstein ten krach-
tigste geprotesteerd en de bescherming van Pruisen
heeft ingeroepen. Uit wel onderrigte bron wordt hier
bijgevoegd, dat onze regering reeds eenstemmig die be-
scherming heeft toegezegd (?) De aankomst van den hertog
van Brunswijk te Sans-Souci op eergisteren, zou met
deze aangelegenheid in verband staan. (Brunswijk heeft
eene bevolking van 260,000 zielen.)

WEENEN, 18 November. Het post-traktaat tusschen
Oostenrijk en Toskané is op den 5den dezer te Florence
geteekend.

-- De Wiener Zeitung bevat een door den keizer zel-
ven geteekend bevel, waarbij elke mededeeling in de
dagbladen omtrent troepen-bewegingen ten strengste ver-
boden wordt.

-- Eene wet op de theater-censuur is door den kei-
zer goedgekeurd en geteekend.

-- Te Weenen is het bericht ontvangen uit Zara, dat
de opstand, welke die streken sedert geruimen tijd tei-
tarde, eindelijk gedempt is.

-- In het Lombardisch-Venetiaansch koninkrijk is een
reclutering nitgeschreven van 14,000 man.

-- Men schrijft uit Constantinopel, dat tusschen de
Porte en Engeland reeds een verdrag is gesloten omtrent
het oprigten van een vrijhaven aan de zee kust van Al-
baniën. Dit verdrag zal eerst na verloop van 6 maan-
den in werking treden, gedurende welken tusschentijd
Engeland onderscheidene exceptionele maatregelen te ver-
vullen heeft, welke op de buitenlandsche politiek be-
trekking hebben.

ITALIE.

Het Giornale di Roma van 11 November berigt dat
den 8 dezer maand op het plein Borromeus voor een
bedrag van 510.595 scudi buiten koers gestelde papie-
ren munt is verbrand.

Z. Em. Mgr. Ferrieri, aartsbisschop van Sida, paus-
elijke Nuntius bij Z. M. den Koning der Beide Sici-
liën, is den 9 van Rome vertrokken, zich naar Napels
begevende.

In de zitting der Sardinische Kamer van Afgevaardig-
den van 15 Nov. verklaarde de minister van koophan-
del, Graaf Cavour, dat geenerlei handelstraktaat tus-
schen Sardinië en Engeland was gesloten, en dat er
ook van een dardanig traktaat geen sprake kon zijn na
de opheffing der differentieele regten in beiden landen.

BELGIE.

BRUSSEL, 21 November. Gisteren heeft de Kamer
van Vertegenwoordigers de beraadslaging over de be-
grootingswet voor buitenlandse zaken voortgezet. Art.
1 tot 31 zijn aangenomen. De heer T. Kint de Naeyer
gaf den wensch te kennen dat op verschillende punten
van den aardbol Belgische handelskantoren of factoryen
mogten worden opgericht.

STADSNIUWS.

In de 212te Staats-Loterij, zijn in de 3e Klasse bij de 3e
Trekking prijzen van f 1000 of daarboven te beurt gevallen aan
N°. 19808 f 100,000, N°. 2341 f 5000, N°. 8903 en 19562
ieder f 1000.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 22 November.

De gisteren gehouden veiling van Kruidenierswaren is
als volgt afgelopen: 48 v. Carolina Rijst opgeh. a f 12½;
25 v. dito verk. a f 11½; 186 goni. Lomboc Rijst opgeh.
a f 5½; 29 v. n. Carolina a f 12½ opgeh.; 13 v. Samos Ro-
zijn f 8½; 40 v. rood Smirna opgeh. a f 9½; 17 v. dito dito
verk. a f 14½; 43 v. rood Smirna Rozijn opgeh. a f 10½;
20 boot Krenten f 12 a 15½ verk.; 10 b. Gierst f 5 opgeh.;
25 b. uit de hand afgedaan; 2 korv. Macaronie f 2½ verk.;
12 f. Krenten f 12 verk.; 8 b. bruine Sago f 14 verk.;
8 b. witte Peper f 25½ c. verk.; 230 doz. Smirna Vlijen
meest uit de hand afgedaan; 3 k. Saffraan f 11½ opgeh.;
1 tromm. dito a f 10½ verk.; 13 v. rood Smirna Rozijn BS.
a f 9½ verk.; 4 p. Java Kancel 60 a 63 c. verk.; 6 k. Foe-
lie 108 a 110 c. verk.; 1 k. Notenmuscaat 95 c.; 2 v. dito
60 c. verk.; 20 k. Druiven f 5 a 5½ verk.; 3 furd. Java
Kancel 109 c.; 2 k. dito 64 c. verk.

De tweede veiling is afgelopen als volgt: 195 v. Caro-
lina Rijst, opgehouden van f 12½ a 12½; 143 vtj. Krenten
tot f 15½ opgeh.; 106 vtjs. Begl. Rozijn van f 7½ tot 7½ ge-
deeltelijk verk. en opgeh.; 20 k. Krenten tot f 12½ opgeh.;
50 k. geconf. Gember inferieure 75 c. opgeh.; 12 v. Fran-
sche Pruimen f 8 verk.; 25 b. Brazil. Rijst f 6 verk.;
12 b. Rijst BS. f 5½ verk.; 2 b. Krenten a f 14½ verk.;
25 vjs. zwart Rozijn f 5½ a 5½ verk.; 9 mat. klein Minc.
Rozijn f 11½ verk.; 275 d. Smirna Vlijen f 6½ a 7½ verk.;
30 b. Rijst BS. f 5½ verk.; 37 d. Vlijen f 7½ verk.

ROTTERDAM, 21 Nov. Dezer dagen werden afgedaan
35 en 45 v. Maryland Tabak, ex. Albus, 70 v. dito, ex
Vandalia en 20 v. dito, ex Rhein.
Heden zijn uit de eerste hand afgedaan 155¼ kist. Congo
Thee, per Straat Sunda, N°. 28, opgehouden in veiling van
2 Mei li. tot geheimen prijs.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYEN, Drukker en Uitgever.